

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Štefana Micháliku a sudcov JUDr. Daniela Hudáka a JUDr. Viliama Dohňanského, v trestnej veci obvineného **T. F. a spol.** za zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák., za obzvlášť závažný zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2, písm. d/, ods. 4 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 141 Tr. zák. a za obzvlášť závažný zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. c/, ods. 4 písm. b/, c/ Tr. zák. s poukazom na § 140 písm. c/ a § 141 Tr. zák. a iné, **na neverejnom zasadnutí 14. marca 2017, o sťažnosti prokurátora** Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky proti uzneseniu Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica z 10. februára 2017, sp. zn. 3 Tp 7/2016, v neprospech obvineného R. B., takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. **sťažnosť prokurátora** Úradu Špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky **sa z a m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Sudca pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica (ďalej len sudca pre prípravné konanie) uznesením z 10. februára 2017, sp. zn. 3 Tp 7/2016, podľa § 79 ods. 3 Tr. por. **obvineného R. B.**, nar. X., t.č. v Ústave na výkon väzby Prešov, **prepustil z väzby na slobodu.**

Proti tomuto uzneseniu (ktoré bolo prokurátorovi doručené 14. februára 2017) podal prokurátor Úradu Špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len prokurátor) 22. februára 2017 sťažnosť. V dôvodoch tejto sťažnosti konštatoval, že o dôvodoch väzby obvineného R. B. a jej trvaní rozhodoval sudca pre prípravné konanie uznesením 09.11.2016, sp. zn. 3 Tp 7/2016, tak, že ho ponechal vo väzbe, ktoré redukoval iba na dôvod väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por. a lehotu

trvania väzby predĺžil do 02.03.2017. Toto uznesenie na základe sťažnosti prokurátora Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len najvyšší súd) uznesením z 22.11.2016, sp. zn. 2 Tost 40/2016, zrušil a bez zmeny dôvodov väzby v zmysle § 71 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. por. u tohto obvineného predĺžil do 02.07.2017. Od posledného rozhodnutia najvyššieho súdu sa dôkazná situácia nijakým spôsobom v prospech obvineného nezmenila. Orgány činné v trestnom konaní postupujú pri vykonávaní dokazovania bez priet'ahov. V ostatnom odkázal na stanovisko prokurátora k žiadosti tohto obvineného o prepustenie z väzby. Nijako sa nezmenila dôkazná situácia ani ohľadom dôvodov väzby u obvineného R. B. a v tomto smere sa v plnom rozsahu stotožňuje so závermi, ku ktorým dospel najvyšší súd v už uvádzanom rozhodnutí, sp. zn. 2 Tost 40/2016, a v podrobnostiach na ne odkazuje. Sudca pre prípravné konanie neuviedol vo svojom rozhodnutí žiadne konkrétne skutočnosti, na základe ktorých dospel k opačnému záveru. K rozhodnutiu prokurátora o prepustení J. W. na slobodu je potrebné uviesť, že na takéto rozhodnutie sa nemožno dôvodne odvolávať, nakoľko tento v plnom rozsahu od začiatku spolupracuje s orgánmi činnými v trestnom konaní a požiadal o policajnú ochranu, ktorá mu bola poskytnutá. Vzhľadom na jeho správanie a plnenie podmienok policajnej ochrany, nie je dôvod domnievať sa, že by z jeho strany mohlo dôjsť k páchaniu trestnej činnosti. Jeho priznanie sa ku páchanej trestnej činnosti a usvedčovanie ďalších obvinených nie je dôvod predpokladať, že by v podmienkach policajnej ochrany ovplyvňoval svedkov, alebo inak maril vyšetrovanie. Navrhol, aby najvyšší súd podľa § 194 ods. 1 písm. a/ Tr. por. zrušil napadnuté uznesenie, žiadosť obvineného R. B. o prepustenie z väzby na slobodu podľa § 79 ods. 3 Tr. por. zamietol a ponechal ho vo väzbe z dôvodov § 71 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. por.

Dôvody sťažnosti prokurátora boli na vedomie zaslané obvinenému R. B. a jeho obhajcovi, ktorí sa k nej vyjadrili počas výsluchu obvineného pred sudcom pre prípravné konanie. Spis so sťažnosťou bol najvyššiemu súdu zaslaný 2. marca 2017.

Najvyšší súd na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia ako i konanie týmto výrokom predchádzajúce. Dospel pritom k záveru, že podanú sťažnosť prokurátora je potrebné zamietnuť ako nedôvodnú.

Úvodom najvyšší súd konštatuje, že prokurátor 30. januára 2017 predložil sudcovi pre prípravné konanie žiadosť obvineného R. B. o prepustenie z väzby

na slobodu, ktorej nevyhovel a navrhol ju zamietnuť. Sudca pre prípravné konanie o termíne výsluchu obvineného včas a riadne upovedomil všetky procesné strany. Pred výsluchom obvineného v prítomnosti jeho obhajcu zistil, že im bolo doručené vyjadrenie prokurátora k žiadosti obvineného o prepustenie z väzby na slobodu, s ktorým rovnako ako ja so samotnou žiadosťou, sudca pre prípravné konanie oboznámil procesné strany.

Po zákonomnom poučení obvineného R. B. vypočul, ktorý uviedol, že sa pridrižiava dôvodov uvedených v žiadosti. Nie je členom žiadnej zločineckej skupiny, nedopustil sa žiadnej konkrétnej trestnej činnosti, čo potvrdzujú výpovede svedkov a poškodených. Výpovede M. a W. považuje za účelové a nepravdivé. Od posledného rozhodnutia o väzbe boli vykonané len dva výsluchy svedkov, nejakého K. a S., ktorých v živote nestretol, a preto tieto výpovede považuje za účelové. Na otázku prokurátora, či poskytoval ochranu pre T. F. a I. S., obvinený odpovedal, že nikdy nikomu žiadnu ochranu nerobil.

V rámci konečného návrhu prokurátor uviedol, že trvá na podanom vyjadrení k žiadosti obvineného.

Obhajca obvineného uviedol, že sa pridrižiava žiadosti o prepustenie z väzby na slobodu. K vyjadreniu prokurátora konštatoval, že vo výpovedi svedka M. nie sú žiadne nové skutočnosti, pretože tieto uvádzal už v polovici roka 2016. Ide o pravidlo, že vyšetrovateľ NAKA okamžite ako sa dozvie o prepustení z väzby na slobodu, tak k výsluchu predvolá M. a W. a tí uvádzajú vymyslené skutočnosti, aby priťažili osobám, ktoré boli prepustené z väzby a tieto nové výpovede predložia najvyššiemu súdu, čo vedie k zrušeniu rozhodnutia súdu prvého stupňa. Stalo sa tak aj pri poslednom prepustení z väzby, keď tri dni na to boli vypočutí M. a T., ktorí len zopakovali svoje predchádzajúce výpovede. Poukazuje sa tiež na výpovede svedkov, ktorí uvádzajú sprostredkované skutočnosti s tým, že to počuli od osoby H. S., ide o ničím nepodložené tvrdenia. Svedok K. je svedkom z povolania, ktorý klamlivo svedčil aj v iných veciach, obvineného R. B. nespomína, resp. iba tak, že prezývku K. niekde počul a obdobne sa vyjadril aj obvinený K., ktorý však ani raz neuviedol, že obvinený bol členom skupiny. Nejde o nové skutočnosti, ktorými by bolo možné odôvodniť ďalšie trvanie väzby. Vyšetrovanie sa vedie 10 mesiacov a po 8 mesiacoch je vypracované uznesenie o pribratí znalcov, ktorým je poskytnutá lehota na vypracovanie posudkov 150 dní. Vyšetrovateľ 33 dní nevykonal žiadne relevantné úkony v intenciách väzobného stíhania, ku ktorému administratívne a analytické

úkony neprispievajú. Obvinený W. navymýšľal na všetkých ostatných a pred Vianocami ho prokurátor prepustil z väzby na slobodu za odmenu, hoci je stíhaný za 6 skutkov a obvinený R. B. len za 1 skutok podľa § 296 Tr. zák. M. bol prepustený z väzby len vďaka tomu, že si začal vymýšľať na ostatných obvinených a opätovne bol vzatý do väzby, pretože páchal trestnú činnosť. V týchto osobách ide len o kajúcnikov, ktorí vypovedajú pod zámienkou vytvorenia si lepších podmienok v trestnom konaní. Navrhol obvineného prepustiť z väzby na slobodu.

Uvedenému procesnému postupu sudcu pre prípravné konanie nemožno nič vytknúť a táto činnosť je v súlade so zákonom.

V odôvodňujúcej časti napadnutého uznesenia sudca pre prípravné konanie poukázal na všetky rozhodujúce skutočnosti, najmä na rozhodnutie o vzatí obvineného R. B. do väzby a rozhodnutie o zamietnutí jeho žiadosti o prepustenie z väzby na slobodu a o predĺžení lehoty trvania väzby. V ďalšom rozoberá argumentáciu obvineného v jeho žiadosti o prepustenie z väzby na slobodu ako aj jeho vyjadrenie v rámci výsluchu. Osobitne poukazuje na tvrdenia obvineného, že najvyšší súd nekriticky, bez akéhokoľvek dodatočného preverenia si osvojil účelové tvrdenia prokurátora vychádzajúce z výpovede obvineného W. o vyberaní výpalného z podnikov S. a H. v B., čo bolo aj medializované, ale najvyšší predstavitelia vlády SR vo vyjadreniach to nepotvrdili. Návrh obhajcu zo 7. decembra 2016 na vypočutie svedkov R. K., J. P. a R. P. na objasnenie týchto skutočností, (prokurátor 14. novembra 2016 o ne oprel sťažnosť proti uzneseniu sudcu pre prípravné konanie z 9. novembra 2016 a taktiež najvyšší súd ich nekriticky prevzal do rozhodnutia) vyšetrovateľ do dnešného dňa neakceptoval, hoci od podania uplynulo viac ako 40 dní. Záujmom vyšetrovateľa a prokurátora nie je objasňovať skutočnosti, ktoré by preukázali nepravdivosť výpovede svedka W., pretože by im odpadli dôvody umelo udržiavanej a účelovej väzby jeho osoby. Absurdne dôvodom jeho väzby má byť aj to, že bol dobrovoľne nezamestnaný a neplnil si odvody do zdravotnej poisťovne. Ide o väzobnú vec, ktorá má byť vybavená prednostne. Dňa 23. septembra 2016 podal vyšetrovateľovi návrh na vypočutie 9 osôb ohľadne preverenia spôsobu poskytnutia a splatenia pôžičiek, doposiaľ ani jedna takáto osoba nebola vypočutá, čo je v rozpore s ustanovením § 2 ods. 10 Tr. por. V dobe od 15.12.2016 do 18.01.2017, t.j. po dobu 33 dní nebol vykonaný žiadny relevantný vyšetrovací úkon. U neho nie sú dané materiálne podmienky väzby. Z doposiaľ vykonaného dokazovania vyplýva, že podozrenie o trestnej činnosti páchanej jeho osobou bolo rozptýlené a vyvrátené početnými svedeckými

výpovedami (A. Š., N. M., N. S., N. K.) a výpovedami obvinených vrátane M. R., ktorí sa k spáchaniu trestnej činnosti priznali. Tvrdenia kajúcnika W. doposiaľ neboli potvrdené, ani preverené. Doposiaľ nebol produkovaný žiadny dôkaz, ktorý by odôvodňoval dôvod kolúznej alebo preventívnej väzby. Od vzatia jeho osoby do väzby nebol vyšetrovateľom vypočutý a nemal možnosť sa k obvineniu vyjadriť. Nikdy sa nedopustil konania, ktoré by čo i len naznačovalo jeho snahu niekoho ovplyvňovať, alebo na niekoho akýmkoľvek spôsobom vplývať.

V napadnutom uznesení je poukázané aj na argumentáciu prokurátora, a to že svedok N. M. vo výpovedi uviedol, že obvineného R. B. pozná od roku 2006, ktorý patril k najstarším členom skupiny T., robil ochranku I. S., s prezývkou B.. Na objednávku R. B., on, ale aj H. S. vykonávali trestnú činnosť. Taktiež M... R., ktorého výsluch nie je skončený, uviedol, že od H. S. vie, že obvinený R. B. mal byť pôvodne členom skupiny T.. Svedkovia K. K., N. K. a K. S. registrovali osobu pod prezývkou K. ako člena skupiny T., resp. takú osobu registrovali v okolí T. F., prípadne v súvislosti s existenciou skupiny T.. Pre uvedené sa prokurátor nestotožňuje s tvrdením obvineného R. B., že proti nemu neexistuje ani jeden dôkaz, že mal byť členom tejto skupiny. Výsluchy obvineného a ďalších svedkov, ktoré mali odovzdávať, resp. platiť výpalné a tiež výsluchy svedka T. S. v súvislosti s výpoveďou N. M., podľa ktorého v roku 2013 sa mala vymáhať pre R. B. pohľadávka spolu s H. S., sú naplánované na druhú polovicu februára 2017. K namietaným priesťahom prokurátor poukázal na to, že vyšetrovateľ okrem úkonov, ktorých sa majú právo zúčastniť obhajcovia, vykonáva aj hodnotenie už zabezpečených výpovedí a listinných dôkazov, plánuje ďalší postup vyšetrovania. Vyšetrovateľ vydal 6 uznesení o pribratí znalca vo vzťahu k zaisteným stopám, vysporiadal sa so zaistenými finančnými prostriedkami a strelnými zbraňami, ktoré neboli podrobené znaleckému skúmaniu. Vykonal analýzu predbežného vyjadrenia časti znaleckého posudku a spracoval žiadosť o vyhlásenie pátrania po svedkovi L. B.. Od posledného rozhodnutia najvyššieho súdu sa situácia nijako v prospech obvineného nezmenila a orgány činné v trestnom konaní postupujú pri vykonávaní vyšetrovania v súlade s § 2 ods. 6 ods. 10 Tr. por. a bez priesťahov.

Sudca pre prípravné konanie po preskúmaní spisového materiálu dospel k záveru, že žiadosť obvineného je dôvodná. Poukázal pritom na judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky a Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorá vyjadruje snahu o zrýchlenie postupu orgánov činných v trestnom konaní vo väzobných veciach a je nevyhnutné, aby väzba

skutočne trvala len po nevyhnutnú dobu. V tomto štádiu trestného konania dôvody väzby u obvineného pominuli, lebo neboli zistené ďalšie konkrétne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali niektorý väzobný dôvod podľa § 71 ods. 1 Tr. por. Podozrenie z trestnej činnosti obvineného je dôvodné. Ďalšie dôvodné a zákonné trvanie väzby (po 8 mesiacoch jej trvania) môže nastať iba za situácie, že pôvodné konkrétne skutočnosti budú doplnené novými, ktoré odôvodňujú obavu z konania predpokladaného v ustanovení § 71 ods. 1 písm. a/ až písm. c/ Tr. por. Závažnosť trestného činu sama o sebe nie je dostatočným dôvodom na ďalšie trvanie väzby obvineného. Obvinenému počas doterajšieho trvania väzobného stíhania nebolo vznesené iné obvinenie pre iný trestný čin, než pre trestný čin podľa § 296 Tr. zák. Poukázané je aj na prepustenie obvineného J. W. prokurátorom 22.12.2016 z väzby na slobodu, hoci tento je trestne stíhaný pre 6 skutkov, z toho 3 sú obzvlášť závažné zločiny. Výrok o prepustení obvineného z väzby je tiež zákonný.

Najvyšší súd konštatuje, že napadnuté rozhodnutie ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, sú zákonné.

Sťažnostný súd z vyšetrovacieho spisu zistil, že uznesením vyšetrovateľa Prezídia Policajného zboru, Národnej kriminálnej agentúry, Národnej protizločineckej jednotky v Bratislave z 2. mája 2016 pod ČVS: PPZ-281/NKA-PZ-BA-2016 bolo obvinenému R. B. vznesené obvinenie za zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák., na skutkovom základe uvedenom v predmetnom uznesení.

Obvinený R. B. bol uznesením sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica zo 4. mája 2016, sp. zn. 3 Tp 7/2016, v spojení s uznesením najvyššieho súdu z 25. mája 2016, sp. zn. 6 Tost 19/2016, vzatý do väzby z väzobných dôvodov podľa § 71 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. por. Väzba u neho začala plynúť 2. mája 2016 o 05.00 hod. a vykonáva sa v Ústave na výkon väzby v Prešove. Lehota trvania väzby u obvineného bola predĺžená uznesením z 9. novembra 2016, sp. zn. 3 Tp 7/2016, v spojení s uznesením najvyššieho súdu z 22. novembra 2016, sp. zn. 2 Tost 40/2016, o sedem mesiacov, teda do 2. júla 2017. Zároveň bola zamietnutá žiadosť obvineného o prepustenie z väzby na slobodu.

Obvinený R. B., prezývaný „K.“ je trestne stíhaný pre skutok pod bodom 1/, piata odrážka, podľa ktorého mal ako člen vetvy obv. T. F., v rámci

zločineckej skupiny „T.“ minimálne od roku 2009 požičovať finančné prostriedky pochádzajúce z trestnej činnosti širokému spektru osôb a hrozbou násilia, resp. fyzickým násilím sám, alebo za účasti ďalších členov vetvy nútiť dlžníkov k splateniu pohľadávky s úrokmi v prípade omeškania či nezaplatenia, pričom uvedená vetva mala pôsobiť na území pridelenom osobou pod prezývkou „K.“, alebo „R.“, na ktorom si mala zadovážovať „trvalý“ príjem pochádzajúci z trestnej činnosti členov vetvy, a to najmä z vyberania tzv. „výpalného“, z ktorého vopred dohodnutá časť mala byť odovzdávaná obv. T. F. a časť tzv. „nepravidelného príjmu“ – finančných prostriedkov mala byť uschovávaná obv. T. F. v trezore v hoteli H., v ktorom dochádzalo k pravidelným stretnutiam a „poradám“ vyššie uvedených členov vetvy, rovnako ako v kaviarni nákupného centra P. na Z. v B..

Z uvedeného je nepochybné, že obvinený mal trestnú činnosť, za ktorú je trestne stíhaný začať páchať minimálne od roku 2009, pričom do väzby bol vzatý 2. mája 2016. Existencia akéhokoľvek dôvodu väzby u tohto obvineného, ktorému je za vinu kladená nezákonná činnosť od roku 2009, bez jej bližšej špecifikácie, iba vo všeobecnej rovine, čo spochybňuje zákonnosť vznesenia obvinenia a preukazuje nemožnosť obvineného účinne uplatňovať práva na obhajobu (ide o skutok zameniteľný s inými obdobnými skutkami, na čo obhajoba poukazovala už v sťažnosti proti uzneseniu o vznesení obvinenia z 21.7.2016, č.l. 105), hoci 4. februára 2016 došlo k začatiu trestného stíhania vo veci a k vzneseniu obvinenia došlo 2. mája 2016, od kedy je obvinený vo väzbe a nebola mu preukázaná konkrétna a ani „novšia“ trestná činnosť, nemá opodstatnenie. Obvinený totiž za dobu od spáchania trestnej činnosti, za ktorú je trestne stíhaný, do dnešnej doby mohol urobiť všetko, aby jeho trestná činnosť nebola odhalená, teda aj v akomkoľvek smere mariť objasňovanie skutočností dôležitých pre trestné stíhanie. Nepochybné za danú dobu mohol pokračovať v páchaní trestnej činnosti, za ktorú je nateraz stíhaný, resp. v páchaní inej trestnej činnosti. Orgány činné v trestnom konaní v doterajšom trestnom stíhaní nezistili páchanie novej trestnej činnosti obvineným, aj keď vypočuli celý rad obvinených, svedkov a zadovážili dôkazy v ich veci. V rámci tohto vyšetrovania nezistili ani nové kolúzne správanie sa obvineného vo vzťahu k trestnej činnosti, za ktorú je trestne stíhaný.

Zo spisu je zrejmé aj to, že v tejto veci orgány činné v trestnom konaní mali dostatok času (od vznesenia obvinenia 2. mája 2016 do 2. februára 2017) na vykonanie rozhodujúcich výsluchov obvinených a svedkov, ktorí prichádzali do úvahy, najmä za situácie, že viacerí obvinení boli vo väzbe. Prepúšťanie obvinených z väzby na slobodu prokurátorom po tom,

čo sa priznali k spáchaniu trestnej činnosti a začali usvedčovať spolupáchateľov naznačuje, že väzba u týchto obvinených mohla byť prostriedkom k vynúteniu priznania, čo je nezákonné. Navyše usvedčujúci obvinení môžu výpovede prispôbovať už k získaným dôkazom (napr. výpovede iných usvedčujúcich obvinených) bez hrozby postihu za krivú výpoveď, čo sa prenáša aj do ich procesného postavenia svedka, najmä ak vypovedajú v totožnej veci, v akej boli pôvodne obvinení.

V súčasnosti v prejednávanej veci nie sú plánované žiadne dôležité úkony, zo spisového materiálu to nevyplýva. Úkony, o ktorých sa prokurátor zmienil v podanej sťažnosti, sú bežného charakteru, pre ktoré nie je potrebné akceptovať väzobné stíhanie obvinených, najmä za situácie, keď boli zabezpečené všetky dôležité dôkazy potrebné pre trestné stíhanie. Viacerí obvinení sa do súčasnej doby priznali k spáchaniu trestnej činnosti v rámci zločineckej skupiny a tieto samo usvedčujúce a usvedčujúce výpovede sú čiastočne potvrdzované svedeckými a inými dôkazmi. Navyše ide o trestnú činnosť, ktorá mala byť spáchaná pred viacerými rokmi a z doteraz získaných dôkazov nevyplýva, že by sa obvinený R. B. dopustil novších skutkov, okrem toho, pre ktoré mu bolo vznesené obvinenie.

Doteraz získané dôkazy preukazujú, že skutky, pre ktoré bolo začaté trestné stíhanie a bolo vznesené obvinenie, boli spáchané, tieto majú znaky trestného činu a sú dôvody na podozrenie, že obvinený R. B. s prezývkou „K.“ mal byť členom zločineckej skupiny „T.“.

Naproti tomu doposiaľ získané dôkazy oslabujú dôvod kolúznei väzby, pretože bol značne zúžený, ak nie úplne vylúčený priestor obvineného pre ovplyvňovanie obvinených, svedkov, poškodených, znalcov alebo pre marenie objasňovania skutočností závažných pre trestné stíhanie. Taktiež s odstupom času, ako aj pre väzobné stíhanie došlo k značnej minimalizácii možnosti pokračovať v trestnej činnosti, pre ktorú je obvinený trestne stíhaný, resp. páchať aj inú trestnú činnosť, napr. pre zaobstaranie si prostriedkov pre živobytie.

Z týchto dôvodov sa najvyšší súd stotožnil so záverom sudcu pre prípravné konanie a to, že väzobné dôvody podľa § 71 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. por. u obvineného R. B. pominuli. Oprávnená bola konštatácia sudcu pre prípravné konanie, že ak boli splnené podmienky pre prepustenie obvineného J. W. z väzby na slobodu, potom boli splnené zákonné podmienky aj pre prepustenie tohto obvineného z väzby na slobodu.

Ak by sa tak nestalo, išlo by o selektívnu diskrimináciu, teda že pri rovnakých podmienkach sa nepostupovalo rovnako, čo zákon vylučuje. Nepriznanie sa obvineného k trestnej činnosti, nemôže byť dôvodom na väzobné stíhanie.

Prokurátor v sťažnosti konštatuje, že dôkazná situácia sa od posledného rozhodnutia najvyššieho súdu nijakým spôsobom v prospech obvineného nezmenila. K tomu najvyšší súd dodáva, že nedošlo ani k zvýšeniu podozrenia, že obvinený sa mal trestnej činnosti kladenej mu za vinu dopustiť a rovnako tak nebola zvýšená obava z jeho konania predpokladaného v § 71 ods. 1 Tr. por. Súdna prax, nálezy Ústavného súdu Slovenskej republiky a judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva a slobody pritom požadujú, aby vo väzobnom trestnom stíhaní boli zaobstarané nové dôkazy, zosilňujúce podozrenie zo spáchania trestnej činnosti kladenej obvinenému za vinu a súčasne z toho vyplývajúce konkrétne skutočnosti zosilňujú aj obavu z konania obvineného uvedeného v § 71 ods. 1 písm. b/, písm. c/, prípadne a/ Tr. por.

Záver prokurátora, že u obvineného J. W., ktorý spolupracuje s orgánmi činnými v trestnom konaní, plní podmienky policajnej ochrany, priznal sa k spáchaniu trestnej činnosti a usvedčuje ďalších obvinených, nie je dôvod predpokladať ovplyvňovanie svedkov alebo marenie vyšetrovania iným spôsobom, je predčasný. Vyšetrovanie tejto veci nebolo ukončené, až jeho konečné výsledky by mali preukázať, či tento obvinený, ktorý je trestne stíhaný za 3 obzvlášť závažné zločiny z celkovo 6 skutkov, vypovedal pravdivo. V tejto súvislosti je treba pre úplnosť pripomenúť, že obdobný predpoklad zo strany prokurátora bol aj pri prepustení obvineného N. M., ktorý sa mal následne dopustiť ďalšej trestnej činnosti, v dôsledku čoho bol opätovne vzatý do väzby.

Prokurátorom tvrdené vykonanie naplánovaných výsluchov svedkov a obvinených v druhej polovici februára 2017 nebolo zrejme vykonané. Prokurátor sa v sťažnosti z 22. februára 2017 o výsledku týchto výsluchov nezmienil a sudca pre prípravné konanie pri predkladaní sťažnosti najvyššiemu súdu žiadne takéto dôkazy nepredložil a vo vyšetrovacom spise dôkazy z uvedeného obdobia sa nenachádzajú. To iba potvrdzuje, že prieskumy v tejto veci zo strany orgánov činných v trestnom konaní boli spôsobené.

Najvyšší súd, vzhľadom na obtiažnosť tejto trestnej veci a rozsah spisového materiálu, si uvedomuje náročnosť vyšetrovania a zvýšené nároky na vyšetrovateľa v tejto veci. Trestné

stíhanie vo väzobnej veci však musí prebiehať plynule a prednostne. Väzbu nie je možné donekonečna predlžovať a v dôsledku toho závažným spôsobom zasahovať do osobnej slobody obvinených nad rámec zákona.

Z vyjadreného je nepochybné, že v konaní o vzatí obvineného do väzby rozhodol v danom prípade zákonný sudca, a to v súlade so zákonom, v predpísanej lehote a po predchádzajúcom výsluchu obvineného. Prokurátor ako oprávnená osoba podala proti uzneseniu sudcu pre prípravné konanie včas sťažnosť. Sudca pre prípravné konanie pritom rešpektoval všetky zákonné ustanovenia vzťahujúce sa na rozhodovanie o väzbe, pri splnení formálnych a materiálne podmienok vyžadovaných zákonom.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe vyššie uvedených dôvodov sťažnosť prokurátora podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 14. marca 2017

JUDr. Štefan M i c h á l i k , v. r.
predseda senátu

Vypracoval JUDr. Viliam Dohňanský

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová